

קונטרם

וועוד אוניברסיטאי

31.8.1923
י"ט אלול תרפ"ג

קמ"א.

כוך שבעי - כ"ב.

התכוון:

- א. מן הקונגרס היניג ב. הסלנות היהודית מ. ב-ק.
- ב. הוועידה העולמית הששית של פועלי ציון . . . א. ג.
- ג. סופ משפט י. שוכמן.
- ה. בעבודה: ירושלים י. שופר.
- ו. יפו י-ב.
- ז. מנדר מקומי.
- ח. הנם המודוח בשובתים? א. גולדברג.
- ט. הוועידה בשבייל ארץ ישראל העובדת
- ט. מכחבי חכרים: בקונגרס ה.
- ט. עם קרייה מ. ק.
- ט. מכחבים למערכת
- ט. ברכות, מודעות,

חוק את תוצרת הארץ!

קנו את כל צרכיכם בחניות
"המשביר" בע"מ

חברה קואופרטיבית להפקה ומכירת התוצרת
של העובדים העברים בארץ ישראל.

המרכזי: תל אביב, מרכודמסחרי

{ חיפה, טלפין 141 – ת. ה. 141

טבריה, טלפין 21 – ת. ה. 88

סניפים:
ירושלים, תל אביב, כרונעיקב,
רחובות, ברשומן, בנימינה.

השימוש רק
===== בחלב ופריד חלב
(חמאה, גבינה וכבדומה)
===== של "המשביר" =====

כשרון מיוחד יש לויצמן, מורה מהמדיניים והברנאים האנגלים, בכוואו להסביר עניין מורכב מבקש הוא לו נקורת משען עקרית, וכל חורו של עקר זה, מבלי שועות לפטרים, מבסם הוא את בנין הוכחתו, כך עשה וייצמן גם הפעם, את כל עניין הרחבות הסוכנות תלה בברבר אחד – בஸבר שהתחולל בעבורות ההתיישבות בשנה האחרוןה, וזה היה סוף דבריו – למים שנחתם המנרט פסו נזהנות פוליטיים,חוינו הפלוטית עברה מריאנינ-סטראט אל עמק ירושאל. ובכבדתו שכעמך ירושאל חל השנה נשבר, טליו נברנו הודות לשיי דברים: לתקף והגסרי של העובדים בארץ ולהחאתמצות הנרצחת שלו, של נשיא המתרור, באמריקה, ואולם לשני אלה יש נבול, עוד משבר כבוח ואבדנו, כה השבל של החלויז-הפוועל יכשל, העו הנגים במסירותו ובעוורתו היוצרת יתפרק או לרוועע, לבת הרים ומחבל, ואו תחרער בכת אחת עמדתנו המדינית, עמדרה וו נשעתן כוות על קויהנה אחר, אם זה יאבד – אין לנו קו שני להחצצר בו, בברוי למןנו بعد תבוסת כו דריש דבר אחד: כספה, כדי ליצר את קו ההגנה השני דרישות מהנות חדשים של בני הארץ בממן, מהנות אשר טרם נסנו אותו, עד עתה, היה הוא, וייצמן, היהודי שנלה, את היכלה לעורר התנדבות כספית באמריקה, אך הרבר עלה לו בכחות לא אונש, ובכידון זה – לא לועלם חום, שנית – הדבר נעשה על השבינה ולדעתה של עבדתנו הפלוטית בלונדון, הותבן, כי קברית הפוליטיקה הציונית יבלה תשעה חדשים בשנה מחוץ לארצנו, הולך ונורם מארץ לארץ ומעיר לעיר, נהפר ממנהין פוליטיו לנובה מסיט. מה התקינה? למשוך לעבודה בני הארץ בחות חדשים אשר דלקות ההסתדרות הציונית נועלות בפניהם – מפני סבל הירושה ומפני הדמן שבות אחרות, אנשים וקובוצים אלה לא היו ציוניים מלהתלה, אך הם ציונים בראverb: כיון שנתנה הצהרת בלבפור, כיון, שנתאשר המנרט ודבר בנין הבית הלאומי היה לעובדה, מכיריים הם כי חובת כל היהודים לסייע בדבר, שהרי אם לא יצילח – תחול האחריות כמי שתורה להם בינהם – אין כל ספק כי היה הקונגרס מצא את הריך להחלה מזוחדת אחת, שהיתה מתකלה מזוחד הסכם הכל ובאחריות הכל, אך התנאים האלה נעדרו, עצם העניין הוטל אל חל הקונגרס בדרכמה ערטילאי וסתום, שאן לו נוף ואין תחתיו בפס. וזרנו שנשפך – מקורי היה באיד-אמון לכל תבנית אשר וייצמן הווא מפברה ובהברה למפרע, כי הוכחות וההקלות שתחזקלה נאים אלא לדברים בעולם, וכי גם אחר הקונגרס כמו לפניו יעשה נשיא ההסתדרות בעין הסוכנות בראות עיני וכי אשר תצלח עלי הרות, אם טובה או רעה – והמוסדות הנבחרים של ההסתדרות: הווע"פ הנדויל, הוועידה השנתית והקונגרס – יעדנו גם עתיד לבוא – מפני עבורות, אשר לתוכנות – מאשים את ההגנה ברפיינידים, כוה שחרלה מן הדתקפה בעבורות המדינית. אי אפשר לערך התקפה שבסיטינו העוביתי בא"י הוא כה פuous והתקדמותה בה אטית ועלובה. רק בשגניבר את רום אמצעי הכתף לא"י והיחסותנו חזעד צירם יותר מהרים ובתום – רק או נוכל לעבר מליחמת מן למליחמת תונפה גם בפוליטיקה. ברברין אלה של וייצמן אפשר היה לדאות ממש, רק בשני תנאים: ראשית – אילו רשמי על טרד הרים – נעדר ונעלם מן האולם, מלך ברור מהו ערכה של קעת הדתנה כבונתם לתוכנות מעוררת בחוניהם התנרבות כספית לבני הארץ, שאלות אלו

2 31. 8. 1923.

מן הקונגרס הי"ג. ב'

הסוכנות היהודית.

הופות על הסוכנות היהודית בשני חלקיו – לפני הרצאת סולובייצ'יק ואחריה – לא היה בו כדי להעמיד את השומע על סתריה יסודית בין שני מחנות של מתחומים. וכך היה להבין את חריפות הופות ונוח היה למן את הרשות המתנששת, אילו אפשר היה למתוחו בין שני צדדים המתיצבים והלעומת זה: אלה החשובים, כי נושא כו ישר ובולט בין הסוכנות היהודית ויכל להיות רק הקונגרס העולמי, ועוד לכינויו ובויתיה של הסוכנות היהודית יכול להיות מושב בברבר וו, ואלה הדורשים להרוויח מיר את צריבה ההסתדרות הציונית לבדה לשמש בברבר וו, והרשות הפלוטית הציונית ועל הסוכנות היהודית עי ספוח כחות חזק, אם נרם הדבר לטשטוש אפיה העממי של התנועה הציונית ולאבון שלטון היחיד של ההסתדרות על הפלוטיטה הציונית ועל בני הארץ, הסטימות דעתות כו לא דותה, תחת זה היה ערבי רב של דעת, שהדרנה עברו מכך אל קצה, ואף הקצוות לא רתקן, לא רתקן, וה מוה, אנשי הפלקציה הרומקptive ואנו העבורה הדרוי לצורך להחל מיר בהרחבת הסוכנות, מבלי להזכיר קונגרס העולמי, ובנדט טענו וייצמן, ציר אמריקה ומנהני הבלוק של הלנדסמנשפטים כל המרכיבי בלי הפלקציה הדמוקרטית) כי עי שתוף בחות ההסתדרות הציונית ולצמצם את השפעת, אין הם מתחומים חילאה למעט את דמותה של ההסתדרות הציונית ולצמצם את השפעת, אילו היו הדברים נקיים וישראלים, אילו היה שורה על הוכחה רוח של אמון ושלום, ואילו היו האנשים הדורי רצון להקשיב ולהבין והותם לשנות את דעתם כמי שתורה להם בינהם – אין כל ספק כי היה הקונגרס מצא את הריך להחלה מזוחדת אחת, שהיתה מתקלה מזוחד הסכם הכל ובאחריות הכל, אך התנאים האלה מזוחדרו, עצם העניין הוטל אל חל הקונגרס בדרכמה ערטילאי וסתום, שאן לו נוף ואין תחתיו בפס. וזרנו שנשפך – מקורי היה באיד-אמון לכל תבנית אשר וייצמן הווא מפברה ובהברה למפרע, כי הוכחות וההקלות שתחזקלה נאים אלא לדברים בעולם, וכי גם אחר הקונגרס כמו לפניו יעשה נשיא ההסתדרות בעין הסוכנות בראות עיני וכי אשר תצלח עלי הרות, אם טובה או רעה – והמוסדות הנבחרים של ההסתדרות: הווע"פ הנדויל, הוועידה השנתית והקונגרס – יעדנו גם עתיד לבוא – מפני עבורות, אשר

אם נס יעלה בידם לשנותם במקצת, הרוי רשם ישאר חלות בוגרל התנועה,

תביחתו של זיכמן – עד כמה שהיה בדרכיו מן התבנית – הובעה על ידו בנאות הנעלית לוכות הכללי. ראיו לציג, כי ממש כל הוכחה על הסוכנות היהודית מהרצאת סולובייצ'יק ואילך נפרק מקום של זיכמן על הבמה, מעשה זה של מנהיג, אשר כפה את הסוכנות היהודית בנית עלי הקונגרס, ובשעה שעלה השאלה השאלה באופן רשמי על טרד הרים – נעדר ונעלם מן האולם, מלך ברור מהו ערכה של קעת הקונגרס בעני נשיא ההסתדרות.

היהודים, שהניעו ידי הרעיון הארץ-ישראלאי שלא דרך הציונות המאורגנת, לכארהה זה נם ויצמן, בכווא להרחב את הסוכנות, התיכון בראש, ורשותה לחקוק קה"י. אך הדבר בין תכניתו ובין הצעת פוע"ץ הא, כי האחרונים דורשים מכל הרוצים להשתתף בסוכנות, כי יתנו צדוק לתביעתם ע"י השתתפות מוקדמת בקרן היטו; בעוד שיצמן מomin אנשים וקובציים אל הסוכנות היהודית מבלי דרש מהם תחלה את קום הדומה ובוטה הוא כי סוף ההשתתפות בקה"י לבוא, במלים אחרות - הצעת פוע"ץ מקדים את האחריות לביאת החקות והצעת יצמן - את ביאת החקות לאחריותו, והבהיר השני הוא, כי בתכניתו של יצמן תופס היישוב העברי בארץ מקום לצד הנליות השונות שבכל ארצות תבל - אולי במספר קולות קצר יותר נ дол מכפי שמנע לו ע"ז המספר - בזמנ השצעת פוע"ץ מרימה את יהדות א"י המאורגנת למדרגת גורם עיקרי ביצירת הסוכנות היהודית. ולайл ההנהגה הציונית בעילו של הווער הלאומי, הבורות הנמורה, הגנית במעט, בכל הנוגע למatters האבטומוניה הלאומית בארץ, מצאו כאן פעם נספה את בטויים, ועוד רבתה אחת להצעת פוע"ץ, שהיא מישבת, אגב אורחה שאלת סבוכה נשדרות.

אחרת, והוא - כוחם של תורמי קה"י שאנים ציוניים מאורגנים בקביעת התקציב הציוני, אם לא יכינו תורמי קה"י נספּ מיחיד לסוכנות היהודית, רשותם יהו לחתום את מלוי הרכבתה שננהה להם בתכנית קה"י, כי מעצמה התרומות תחול על הוצאה בספי הקרן זומצא שיהו או שני בעליים שונים לתקציב הציוני.

הצעה זו של פוע"ץ שמנסרה בנאומיהם של קלנסקי וכגןלטן כבשה את חזותם לזכ הקונגרס רק במערכת האחראות של הוותיקים על הסוכנות היהודית - בשעת קבלת החלטות.

אחרי נמר הוכוח על הסוכנות היהודית כא פרק הבעת האמון להנהגה, אשר עליו לחלקן, ורק אחרי שעברה עליינו גם פורענות זו החלת עצם עבורות הקונגרס, היא עבדות הוודאות, וכשקרה, שעת הנעלאה והודאות החלו מבראות אחת את תנובתן אל הקונגרס, צפה שאלה הסוכנות מחדש לפני משפט הקונגרס לשם הכרעה.

הודעה המתמדת, שעלייה הוטלה עירכת ההחלטה בעין הסוכנות היהודית, לא הנעה לכל דעתה אחת, לפני הקונגרס הופיעו לא פחות מהמשה נסתי החלטות: הצעת חרב, שבערה היו המורחי ובכ' הציונים הכלליים חז' מחברי הפרקציה הדמוקרטית, והצעות של הפרקציה הדמוקרטית, ההתאחדות, עיריצין ופעיל'צין, הצר השווה בכל הצעות האלו אף הצעת הרב בכלל, היה כי מכלן הובעה השאיפה אל הקונגרס העברי העולמי בחרור הצורה הנכספת לסוכנות היהודית וכן בזמן היכרו כלן בכך והודיעה השנתית.

"הברוביווירום" - צורתו, הרכבתו וכיוויתו, הצעת הרב באח להטיל על ההנהגה להזכיר את הקונגרס העולמי - אם אפשרי - לטעוד שלוש שנים, עד או תUPER הסוכנות היהודית דרך שני גנוליטים: הראשון יבוא לעלם מיר, ע"י וזה שהנהגה הציונית תשוף בעבורתה את כל הנסיבות

מודעות מהבחן התכליתית נרידא, לפני ברור הזרונות והמנעות של התכניות לארגוני הלאומית-פליטית, והנה, בתשובה על שאלות אלו, לא הייתה בפיו של בעל-תכנית שום בשורה של ממש, שום ראייה והוכחה, רק אמרית-סתם של "הן", "אני". הקונגרס לא שמע בזרום על המיט שכבר החל ואשר עבר כבר כמה מדורות. א' החוכת מנשך באפליה וכנלהם ברוחות, וنم מן הצד העינוי לא לבש התכניתם צורה משפטית - ולו נם לשם נסיוין, מה הרא חוקת וסמכותה של הסוכנות, מה א' בסיסי והשתתפות בה, כיצד תחול בזאת שאלת ההחלטה, אם וכיצד חובתה בה שליטה להתדרות הציונית, אם ישאר הפתוח פתוח ל嘲זיא שותפים אשר הנסיוין יוכיה אין שותפותם לברכה, מה יהא ליחס בין ההשפעה הפליטית והכספית, מה היא היחס בין הסוכנות וקרן היסוד, על כל השאלות האלו לא היה מענה. התכנית כללה לפחות הובאה לפניה הקונגרס, היתה בסדר, ועד כמה שמללה - הרי היתה נתונה בערפל של נורוות, קניינות חשאיות, כוונות נסתרות ונונתת מקום לחייב תלמים של פרושים, חששות,

רעין נכוון הביע סולובייצ'יק בפתחתו לוכותן, הקונגרס העברי העולמי בדור ג' בחר ע"י העם כלו והשליט ב-binין א' יש בו מן המעויף האיריאלי שברעין המדינה עברית, וכשם שהמדינה העברית, מshallה מתנשמת לבש צורה מונבלת מצמצמת אקצתצ'ט - כך אילו נם באנו באמת ובתמים לכנים את הקונגרס. העברי העולמי - תידים הינו לחתפ'ר עם המציגות ולהסתאים לדמעת למותו ולחותר על טהרתו, סוכנות זו שאנו עמדום ליצור עתה בלי שיטה ובלי חכלה ברווח, דימוקרטית. סוכנות זו שאנו עמדום ליצור עתה בלי שיטה ובלי חכלה ברווח, הטלאת טלאים ועי' צרופים עראים - אפשר עוד שלידי אותו לדבר מטה היינו גוועים נם אילו התכניינו מלכתחלה לקונגרס העברי העולמי, ואולם תחת להגעה אל סוכנות היהודית בדרך של כבוד, מתוך שאיפה אל דבר נשבג ומתחיך הכרה נאה. ערכאה של ההתדרות הציונית עתידים אנו עתה להניע אליה בדרך של התפקיד. תbulletות עצמית והכרזה על אפיקת כחה של ההסתדרות, אך כיוון שאחונם בדרך, ווב אין לנו תקנה, התקלה כבר נעשתה. הקונגרס ציריך להציג את כבונו ואת גורלו. תנועה המופקדת בידיו בתחום התנאים הרעים שנוצרו, לשם זה עליו לעבר התכנית. קבוצה ומפורתת ולחת להנenga דורות ברורות ומדוקות, אשר לא תשטענה לכמה נים ולא מתנה מקום למנהנים לעשות בעין בעליה על רוחם. עליו לקשר את ידיהם געד לkonגרס הבא - באסור חמור של כל צעד מכירע שלא בהבטחת העדר הופועל.

אך כאמור - מתוך הוכחות כשם לעצם לא הסתמנה הצורה המדורית של יוכנות. רק הצעה ברורה אחת נשמעה בנוגע למבנה הסוכנות - וזה הייתה הצעתם של שטצ'ל, שנתקבלה בועידת ברלין, הצעה זו אמרה, כי הסוכנות היהודית בצוותה המנעית, נוד להקים העברי העולמי, תורכב משלשה שותפים: ההתדרות הציונית, ארגמי קרן היסוד והודר הלאומי. קרן היסוד הוא איפוא הצור לבנייתם קבוצ'

ו-אנדרות יהודיות ואת ביאות הכהן של יהודי ארצות שונות, המכירות בהצהרת בלפור. ובמנדרט הבריטי. כל אלה יסתדרו לモעצתה, שתהא המוסדר המקובל אל הוועד הפלוני ועובד שכם אחר אותו, מקרב המועצה הוא יבחר ועד, אשר יקבל אל האבזוקור טיביה הציונית וייעדר שכם אחד אהיה בתואר הנגנת הסוכנות היהודית. את סמכותו של ווער והתדריך ההנוגה, מתוך הסכמה עם הוועד הפלוני, לאחר שתתוכנן המועצה ויבחרו הוועד תנש הנהגה הציונית להגנת הנגנוול השני, לשם זה תקרה ההנוגה בעורגת המועצה לועידה עולמית של באי כה הסתדרויות וכובצי יהודים השווים, אשר ביה תקבע הצורה והמטרה להשתתפות בסוכנות היהודית המאוחדרת. הנגנת הסוכנות חורכב במדעה שווה מבאי כה ציוניים והבלתי-ציוניים, ההסתכם שיוועג בוועידה זו ויקוק לאשור הדודיה השנתית הציונית.

הקיים הבלתי בתכנית זו הם – כי אין בה כל הקפדה בנוגע לטיבן של התסתדרויות – בטוי סתום ונגייש אשר כל מוסדר של נגידים נבחר-עצמם אם רצחה – באו ויטלו, כי בנוגע להרכבת המועצה הראשונה אין בה כל הוראות מפורשות לאבזוקור טיביה הציונית, וחובת החקלאות בווער אפואל אינה מספקת כדי לשטרת מטעויות שלא תהיה להן תקנה; כי התנאי היחיד שהתקנית קובעת לשוטפי הסוכנות הווה החברה בחצורת בלפור ובמנדרט, ולא התחייבות לטיען לבניין הארץ.

את מקומות החזורה שבຕכנית היו חשף גרגיביים בנאמ-מלחה, קצ'ר וחותק, בשעה מאוחרת בלילו, בתוך אוירה שלحلכה הלך והתרכזו מרגע לבגון, הברינו גרגיביים על זמר השעה ועל כבד האחריות הרובצת על הקונגרס בבואו להכריע את הקב' עיי' החלטה, שמננה תוכנות לתקופה דרישה כל ותורם בנוגע לאפיה הדמוקרטי של הסוכנות, שהביאו גרגיביים לפני הקונגרס דוחה כל ותורם בנוגע לאפיה הדמוקרטי של הסוכנות, היא אומרת, כי הסתדרויות הציוניות בכל ארץ וארץ מסדרות בחירות עממות לבניין הסוכנות היהודית והצירים שיבחרו, במספר יחסית לאוכלוסי יהודים בכל ארץ, יכנסו יחד עם הוועד הציוני לוועידה אשר תחמון בתואר מועצת הסוכנות היהודית ותבחר מקרבה את הארון הפלועל שלו, עד להחכמתם וועידה כו' תשאל הסתדרות הציונית נשואת לבדה את הפקיד הסוכנות היהודית, והוא נושא מלהבמה נתמי החלטות של ההאחוות, צערין צין ופועלן ציון, הצעת פועץ כבר נטורה לעיל.

הנעה שעת ההצבעה, הרב, אשר כל ומון הולו היה שרוי בפהר פן התקבל בשאלת הסוכנות החלטה אשר דעתו של ויצמן לא תהיה נודה ממנה ואשר הנרומים להסתלקותו, ביקש לדחק את הקץ ולהביא את העניין לידי נמר בל' כל דחווי, בקשרו רב עלה בידי האופוזיציה לפועל, כי ישיבת הקונגרס תפסק לשעה, כדי לחת אפשרות לכחות המפורדים להמתה, קרוב לשיטים אחר חזות נפתחה לישיבה מהרש. הצעת גרגיביים שלא להציג את החלטת רב אַנְבָּלוֹק, אלא סעיף טיעף, כדי לחת אפשרות למתרנים להציג שינויים ותוקונים, נדחתה, ברוחה זו הייתה כבר מצד הרוב הטעמות מדעת ודՐימת

וביות המעות, או החלטה ההצבעה שנערכה, עפי' דרישת שבעים ציר, בקריאה שמות ואמרות, ה'ן, נלאו'. ברב של 164 ניד 87 נתקבלה הצעת הרב, בשם פועץ ויצ' ובמנדרט הבריטי. בטור תקין להחלטה שנתקבלה, להוטיפ סעיף בדבר שותף תורמי קה"י הוצע אן, בטור תקין להחלטה שנתקבלה, עצם ההצעה הזאת היה בה משום קבלת הדין של והוער הלאומי בהנהגת הסוכנות. בעם ההצעה הזאת היה בה משום קבלת הדין של של החלטת הרב עיי' המעות והרצין לקרב את ההחלטה לדעתו במקצת, למען יהוה הקונגרס כל'ו אחראי בעדרה. ולנה נט הצעה זו נדחתה. הרב הראה בוות לא רק חסר יכולת להוביל על התקיפות כי אם נט חטר כל'ת הבונה פוליטית, הוא לא הבין להעיר את חשיבות הוויתור שנקל היה לו לעשותו לאחר שבעצם השאלת הובטה כבר נצחונו – וثور לשם השנת אחורות הקונגרס בעניין כה מכירע. תזכיר באן התרבותו של דר נאגורן בלאוין, אשר עיי' פורמלילים ישב עליה בידו להקשיה גם את אלה הלבבות שנכונים נאגורן בלאוין, אשר עיי' פורמלילים ישב עליה בידו להקשיה גם את אלה הלבבות שנכונים הוא אולי לנותר, מי לנו יערכ – טען דר הפלפן – כי תורמי קה"י עומדים על בסיפה של ההחלטה בלפור? – משמע שההוריה הפורמליות בהצהרת בלפור מצד איליה-הכטף ניד-יהודם מכשירה אותו לסוכנות, אך ההשתתפות היה בפועל ממש במבנה ע"ז המוני יהודים אינה מכשירה. להצעת הפרקzieות המאותדות בררו מיתה יפה – החליטו למסרה לחשומת לבה של ההנהגה הציונית. הצעה זו נתקבלה ברב של 180 ניד 85, מה היה להן תקנה; כי התנאי היחיד שהתקנית קובעת לשוטפי הסוכנות הווה החברה בחצורת בלפור ובמנדרט, ולא התחייבות לטיען לבניין הארץ.

כל הפשורות שהציעו המתנגדים נדחאו, הם, בקשר לשאת לאחריות بعد ההחלטה שנטקבלו – והרבך לא נתן להם. הסוכנות היהודית העתירה להתקoonן נדונה, עוד קודם בריתה ליחסים של אי אמון וחסר אחריות מצד האפק המנייע את המנוח העסקי לפעולה ציונית אמתית, מ. ב-ק.

הועידה העילמית השלישייה של "פועלי ציון".

המשך.

תקידנו בקונגרס.

בפני מציאות קשה עומדת עתה התנועה הציונית. נדל'ו הפקידים וכחوت אי' – והנה אירע נס שכחטו לעוזר לكونגרס להשתטט מן הטעול במציאות הקשה, בא עניין צדי, אשר איינו חשוב כלל לגבי השאלה העיקרית של אי': נורקה המלאה, סוכנות יהודית. והנה הייתה כל העונות הציונית כמרקחה, איינו רוצה למעט את השיבוותה של הסוכנות היהודית, אבל בעמדת השאלה היה במרכזה הכל' החביבות סוכנות חמורות. תעדותנו בקונגרס תהיה להציג במרכזה שוב את שאלוותינו העיקריות – שאלות ארץ-ישראל.

כל השאלות שלנו קשורות בשאלות נס'ת, כיצד לעשות את החלטת הציונית למסונכת למלא את הפקידים אשר נטל' על עצמה. החלטת שנתקבלה לפני שניםים ושתנה למה בקרן היסוד – הקוראה לכל' החוגים לננותם שכם לעבודת יציה

